

Sygn. akt VII U 1429/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2020r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2020r. w Warszawie

sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 3 października 2018 roku, znak: (...)

z dnia 21 lutego 2019 roku, numer(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 21 lutego 2019 roku, numer (...), w ten sposób, że stwierdza, że P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 13 grudnia 2011 roku do 6 lutego 2012 roku oraz od 5 listopada 2012 roku do 20 listopada 2012 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 3 października 2018 roku, znak: (...), w ten sposób, że stwierdza, że P. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011 roku do lutego 2012 roku i za listopad 2012 roku;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz P. S. kwotę 1.080,00 zł (tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

P. S. w dniu 2 listopada 2018r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 3 października 2018r., nr (...), określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz za listopad 2012r. w łącznej kwocie 2.145,73 zł.

Odwołujący wniósł o zmianę, ewentualnie o uchYLENIE zaskarżonej decyzji i zarzucił organowi rentowemu brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy poprzez przyjęcie, że w okresach od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. oraz od dnia 5 listopada 2012r.

do dnia 20 listopada 2012r. podlegał ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a przez to jest zobowiązany do zapłaty zaległości składowych z tego tytułu. Wniósł także o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania P. S. wskazał, że w decyzji z 16 sierpnia 2016r. ZUS stwierdził, że wysokość jego zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami za zwłokę za okres od grudnia 2011r. do lutego 2016r. wynosi łącznie 38.329,17 zł. Zaległości z tytułu składek na wskazane ubezpieczenia, stwierdzone powyższą decyzją, zostały zabezpieczone dokonaniem w księgach wieczystych wpisem hipotek przymusowych na nieruchomościach, stanowiących współwłasność odwołującego. Następnie zaskarżoną decyzją z 3 października 2018r. organ rentowy zmienił decyzję z dnia 16 sierpnia 2016r. i stwierdził, że odwołujący jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. i za listopad 2012r. oraz, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę wynosi łącznie 2.145,73 zł. W ocenie odwołującego takie stwierdzenie organu rentowego jest jednak błędne z tego względu, że odwołujący pomimo uzyskania stosownego wpisu w ewidencji, nigdy nie zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej. Wprawdzie zamierzał rozpocząć działalność gospodarczą pod firmą (...) i w tym celu dokonał rejestracji w ewidencji, jednak faktycznie nigdy nie rozpoczął jej prowadzenia. Powyższe potwierdza treść wydruku z CEIDG, w którym jako status indywidualnej działalności gospodarczej wskazano: „nie rozpoczął działalności”. Odwołujący zaznaczył również, że ocena, czy działalność gospodarcza jest wykonywana należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności należy dokonać kwalifikacji prawnej. Poza tym wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma charakter deklaratoryjny. Powyższe wynika z treści przepisu art. 14 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który wskazuje, że przedsiębiorca, będący osobą fizyczną, może podjąć działalność po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Tym samym, istnienie samego wpisu w ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tejże działalności. W realiach rozpatrywanej sprawy, to na organie rentowym ciążył obowiązek dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych, w tym ustalenia, czy odwołujący w okresach, w których powstały zaległości składowe, rzeczywiście prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. W tym zakresie Zakład nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności warunkujących wydanie prawidłowej decyzji, albowiem, poza treścią wpisu z CEIDG, nie wziął pod uwagę tego, że P. S. nigdy nie uzyskał jakichkolwiek przychodów w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej. Organ rentowy przy wydawaniu decyzji kierował się tym, że przez krótki okres wpis działalności odwołującego w CEIDG miał status aktywny. Wniosek wyciągnięty na tej podstawie nie odpowiada jednak rzeczywistości stanowi rzeczy, gdyż w ww. okresie odwołujący nie wykonywał żadnych czynności związanych z działalnością gospodarczą. Ponadto zarówno wpis do ewidencji, jak i okresu kiedy działalność miała status aktywny nie należy utożsamiać z faktycznym prowadzeniem tej działalności. Dodatkowo w dniu 5 czerwca 2013r. odwołujący formalnie wykreślił działalność gospodarczą z ewidencji, jednak datą zaprzestania wykonywania przez niego ww. działalności jest dzień 13 grudnia 2011r.

W dalszej części uzasadnienia odwołania P. S. wskazał, że z samego faktu zarejestrowania działalności gospodarczej nie wynika obowiązek ubezpieczeń społecznych z tytułu jej prowadzenia. Istotne jest bowiem to, czy dany przedsiębiorca faktycznie prowadził działalność gospodarczą, czy też nie, a sam wpis ma charakter wyłącznie deklaratoryjny i stwarza jedynie domniemanie - które może być obalone - że działalność gospodarcza była rzeczywiście podjęta i prowadzona w okresie nim objętym. W rozważanym przypadku, skoro odwołujący faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej, to zasadne jest stwierdzenie, że nigdy nie podlegał z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym, a także ubezpieczeniu zdrowotnemu. Z tego wynika również brak podstaw prawnych do przyjęcia, aby jako osoba nieprowadząca działalności, był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (odwołanie z dnia 2 listopada 2018r., k. 3-6 a.s.).

P. S. w dniu 21 marca 2019r. złożył również odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 21 lutego 2019r., nr (...), stwierdzającej, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał

obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 13 grudnia 2011r. do 6 lutego 2012r. i od 5 listopada 2012r. do 20 listopada 2012r.

Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, a uzasadniając swe stanowisko powołał się na argumentację zaprezentowaną w odwołaniu od decyzji z dnia 3 października 2018r. Wskazał również, że miał jedynie zamiar rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej, której przedmiotem miała być sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet. Nigdy jednak takiej sprzedaży nie rozpoczął, nie dokonał żadnej transakcji, nie nabył żadnych towarów, ani też nie osiągnął z tego tytułu żadnych przychodów. W tym zakresie nie podejmował również żadnych czynności przygotowawczych, w tym nie pozyskiwał kontrahentów i nie umieszczał ogłoszeń dotyczących sprzedaży. Ponadto nie prowadził punktu sprzedaży, nie dysponował magazynem, jak również nie miał zawartych umów z dostawcami towarów, a tym samym w żadnym stopniu nie był gotowy do realizacji zarobkowego celu działalności. Z kolei adres, który podał w ewidencji, jako siedzibę prowadzonej przez siebie działalności, stanowił w rzeczywistości jedynie wirtualne biuro, w którym nie była prowadzona żadna działalność. Odwołujący wyjaśnił także, że zamiar rozpoczęcia przez niego działalności gospodarczej był związany z uczestnictwem w projekcie (...), zorganizowanym przez (...). Udział w projekcie był możliwy jedynie w sytuacji posiadania aktywnego statusu działalności gospodarczej, stąd odwołujący postanowił założyć własną firmę. W tym celu złożył wniosek o dotację na rozpoczęcie prowadzenia działalności, natomiast wcześniej zarejestrował działalność w ewidencji. Jednak z uwagi na nieotrzymanie dofinansowania, faktycznie działalności nigdy nie rozpoczął, a następnie w dniu 5 czerwca 2013r. dokonał jej wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej. Powołując się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, odwołujący wskazał, że o rozpoczęciu działalności handlowej można mówić wyłącznie wtedy, gdy nastąpi wystawienie towaru do sprzedaży. Tylko w przypadku istnienia takiej gotowości dochodzi do realizacji zarobkowego celu działalności, który stanowi element ustawowej definicji działalności gospodarczej. Natomiast w rozpatrywanym przypadku działalność handlowa w ogóle nie została rozpoczęta, gdyż odwołujący nie miał możliwości prowadzenia sprzedaży, tj. nie dysponował punktem sprzedaży, ani źródłem zaopatrzenia. Tym samym błędne jest stanowisko organu rentowego, że w okresach wskazanych w decyzji z dnia 21 lutego 2019r. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (odwołanie z dnia 21 marca 2019r., k. 2-4 akt sprawy o sygn. VII U 590/19).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wniósł o oddalenie obu odwołań oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 16 sierpnia 2016r., nr (...), stwierdził, że wysokość zadłużenia P. S. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami za zwłokę za okres od grudnia 2011r. do lutego 2016r. wynosi łącznie 38.329,17 zł. Od tej decyzji wpłynęło odwołanie. Wyrokiem z dnia 5 października 2017r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, orzekając w sprawie o sygn. akt VII U 89/17, oddalił je. Wyrok stał się prawomocny w dniu 27 października 2017r. Następnie w dniu 10 stycznia 2018r. Wydział Ubezpieczeń i Składek ustalił schemat podlegania ubezpieczeniom społecznym stwierdzając, że P. S. w okresach od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. oraz od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z kodem 0570 00. Na tej podstawie w dniu 3 października 2018r. organ rentowy wydał decyzję, w której zmienił wcześniejszą decyzję z 16 sierpnia 2016r. i stwierdził, że P. S. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. i za listopad 2012r. oraz, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę wynosi łącznie 2.145,73 zł.

W wywodach zamieszczonych w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał również, że w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą odwołujący zobowiązany był do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc prowadzenia działalności gospodarczej bez uprzedniego wezwania, w obowiązującym terminie i w odpowiedniej wysokości. Z ustawowo nałożonego obowiązku nie wywiązał się jednak i w związku z tym powstało zadłużenie określone w ww. decyzji. Ponadto w dniu 21 lutego 2019r. organ rentowy wydał decyzję, w której stwierdził, że odwołujący jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego

2012r. i od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. Z informacji udzielonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego W. wynika, że P. S. figurował w Urzędzie jako osoba prowadząca działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych w okresie od 2 czerwca 2011r. do 20 listopada 2012r. Wpis w CEIDG został wykreślony dopiero z dniem 5 czerwca 2013r. z datą wsteczną zaprzestania wykonywania działalności, tj. od dnia 13 grudnia 2011r. Na przełomie 2011r. i 2012r. odwołujący dokonywał także aktualizacji wpisu w ewidencji m.in. w zakresie zmiany siedziby płatnika składek, zawieszenia oraz wznowienia działalności i ostatecznie jej wykreślenia z rejestru.

Dodatkowo organ rentowy podkreślił, że z działalnością gospodarczą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca rozpoczynający działalność powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności, czy to z powodu braku płynności finansowej, czy też na przykład z powodu choroby i niemożności osobistego jej prowadzenia. W rozważanym przypadku, skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to należy domniemywać, że działalność ta była prowadzona, a więc istniał obowiązek zapłaty składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Jednocześnie w okresach prowadzenia działalności, osiąganie mniejszych przychodów lub ich brak nie oznacza zaprzestania jej prowadzenia, tj. niewykonywania czynności w celu osiągnięcia przychodów. Prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością np. czynności w zakresie reklamy, składania ofert, ogłoszeń, przygotowywania kosztorysów, wystawiania rachunków, zakupu materiałów, czy oczekiwania na klienta. Pojęcie działalności gospodarczej nie sprowadza się tylko i wyłącznie do działalności wytwórczej i usługowej prowadzonej w celach zarobkowych, ale obejmuje też czynności faktyczne i prawne związane z działalnością. W tych okolicznościach organ rentowy wskazał, że obie zaskarżone decyzje są prawnie i faktycznie uzasadnione (odpowiedź na odwołanie z dnia 22 listopada 2018r., k. 25-26 a.s.; odpowiedź na odwołanie z dnia 3 kwietnia 2019r., k. 9-10 akt sprawy o sygn. VII U 590/19).

Zarządzeniem z dnia 5 lutego 2020r., wydanym na podstawie art. 219 k.p.c., sprawa o sygnaturze VII U 590/19 została połączona ze sprawą o sygnaturze VII U 1429/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia dalej pod sygnaturą akt VII U 1429/18 (zarządzenie o połączeniu spraw z dnia 5 lutego 2020r., k. 17 akt sprawy o sygn. VII U 590/19).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. w okresie od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 5 czerwca 2013r. był zarejestrowany jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W.. Jako przedmiot działalności odwołujący wskazał sprzedaż detaliczną prowadzoną przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet, transport drogowy towarów, pozostałą działalność, gdzie indziej niesklasyfikowaną, sprzedaż detaliczną prowadzoną poza siecią sklepową, straganami i targowiskami, a także działalność portali internetowych i działalność fotograficzną. Jako miejsce wykonywania działalności podał adres: Al. (...) lok. (...)(...) w W. (wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej aktualny na dzień 13 grudnia 2011r. – nienumerowana karta aktu organu rentowego).

We wcześniejszym okresie, przed 13 grudnia 2011r., P. S. figurował w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej w Urzędzie Dzielnicy O., co miało miejsce do 27 listopada 2011r. Następnie z dniem 28 listopada 2011r. wpis został przeniesiony do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) prowadzonej przez ministra właściwego ds. gospodarki. Pierwszy dokument zgłoszeniowy ZUS ZFA P. S. przesłał elektronicznie do organu rentowego w dniu 27 maja 2011r. z datą rozpoczęcia obowiązku opłacania składek od 2 czerwca 2011r. Następnie w dniu 13 grudnia 2011r. złożył dokument ZUS ZFA w trybie zgłoszenia aktualizacji z datą powstania obowiązku opłacania składek od 13 grudnia 2011r. W oparciu o ten dokument ZUS wystawił odwołującemu zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek. Następnie w dniu 8 lutego 2012r. do organu rentowego wpłynęły dokumenty ZUS ZWUA i ZUS ZWPA z datą wyrejestrowania z ubezpieczeń od dnia 7 lutego 2012r., zaś w dniu 31 października 2012r. odwołujący przesłał do ZUS dokumenty ZUS ZFA i ZUS ZUA, związane z zawieszeniem bądź wznowieniem działalności gospodarczej, informujące o wznowieniu działalności od dnia 5 listopada 2012r. (dokumentacja ZUS P ZWUA, ZUS P ZUA, ZUS P DRA, ZUS ZFA i ZUS ZWUA, k. 92-102 a.s.; pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w

W. z dnia 23 lipca 2020r. k. 113 a.s.; zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek z dnia 14 grudnia 2011r., nienumerowana karta akt płatnika nr (...)).

Za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz za listopad 2012r. na konto płatnika składek wpłynęły dokumenty rozliczeniowe zgodnie z przepisami ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei za okres od grudnia 2012r. do lutego 2016r. płatnik składek nie dopełnił powyższego obowiązku, w związku z czym organ rentowy dokonał rozliczenia konta z urzędu. W latach 2011-2012 odwołujący nie dokonał żadnej wpłaty z tytułu należnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w związku z zarejestrowaną działalnością gospodarczą (dokumentacja ZUS P ZWUA, ZUS P ZUA, ZUS P DRA, ZUS ZFA i ZUS ZWUA, k. 92-102 a.s.; pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 23 lipca 2020r. k. 113 a.s.).

W ramach zarejestrowanej pozarolniczej działalności gospodarczej P. S. miał zajmować się hodowlą jeży afrykańskich i sprzedażą związanych z tym akcesoriów. Na początku 2012r. uczestniczył więc w pierwszej edycji projektu, zorganizowanego przez(...)z siedzibą w W., pod nazwą (...). Podstawowym założeniem projektu było wspieranie młodych przedsiębiorców w rozpoczęciu prowadzenia przez nich pierwszej działalności gospodarczej. Wsparcie to polegało przede wszystkim na umożliwieniu korzystania z darmowych szkoleń, oferowaniu pomocy lokalowej, prawnej i księgowej, pomocy w zakresie pozyskania środków finansowych i dotacji z Unii Europejskiej, doradztwie biznesowym, wsparciu założycielskim i infrastrukturalnym w zakresie podjęcia działalności gospodarczej. Wstępnym kryterium zakwalifikowania uczestnika do grupy szkoleniowej była pozytywna ocena przedstawionego pomysłu biznesowego. Na tym etapie nie weryfikowano, czy osoba przystępująca do programu ma już zarejestrowaną działalność gospodarczą. Kolejnym krokiem było zawarcie umowy spółki komandytowej, a następnie złożenie wniosku o udzielenie kredytu w (...). Aby umowa została zawarta kandydat musiał przedstawić szczegółowo sporządzony biznesplan, a także zaprezentować oryginalny pomysł na rozpoczęcie własnej działalności i zainteresować nim inicjatorów projektu. Odwołujący zaprezentował A. Ł. pomysł związany z hodowlą jeży afrykańskich i z uwagi na jego oryginalność, pozytywnie przeszedł pierwszy etap rekrutacji. Następnie uczestniczył w ciągu warsztatów, na których omawiane były poszczególne kwestie związane ze stworzeniem ogólnej koncepcji biznesowej, pozyskaniem środków, a wreszcie założeniem własnej działalności i jej prowadzeniem. Warsztaty te trwały przez okres 1-2 tygodni i zostały ukończone przez ubezpieczonego w całości. Na jednym ze szkoleń na temat elementów prawnych związanych z założeniem działalności gospodarczej odwołujący dowiedział się, że powinien mieć zarejestrowaną działalność gospodarczą ze statusem aktywnego przedsiębiorcy. Ponieważ wcześniej zarejestrował pozarolniczą działalność gospodarczą, to postanowił ją wznowić. Jednocześnie w tym samym czasie złożył wniosek o przyznanie dofinansowania z Unii Europejskiej, ponieważ nie dysponował wystarczającymi środkami finansowymi na rozpoczęcie działalności. W związku z tym, że wniosek o dotację został rozpatrzony odmownie, P. S. zrezygnował z podpisania umowy z założycielami i inicjatorami projektu (...). Ostatecznie dokonał wykreślenia działalności z ewidencji w dniu 5 czerwca 2013r. ze wskazaniem, że datą zaprzestania jej wykonywania był 13 grudnia 2011r. Ponadto jako status indywidualnej działalności gospodarczej dodany został wpis: „nie rozpoczął działalności” (korespondencja e-mail, k. 32-35 a.s.; zeznania świadka A. Ł., k. 87 a.s.; zeznania odwołującego, k. 87v-89 a.s.; wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej aktualne na dzień 13 grudnia 2011r., 5 listopada 2012r. i 5 czerwca 2013r. – nienumerowane karty akt organu rentowego).

Od momentu zarejestrowania pozarolniczej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w dniu 13 grudnia 2011r. P. S. nie podejmował czynności związanych z tą działalnością, tj. nie wystawiał faktur, nie zatrudniał pracowników, nie prowadził sprzedaży, nie dokonywał zakupów ani nie osiągał z tego tytułu przychodów. Nie prowadził też księgi przychodów i rozchodów. W latach 2011-2012 złożył zeznania dotyczące rocznego rozliczenia dochodów na formularzu PIT 37. Wynika z nich, że w każdym roku uzyskiwał dochody, ale były one związane z wykonywaniem umów o charakterze cywilnoprawnym. Umowy te nie były zawierane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, ale wynikały z wykonywania przez odwołującego pracy na rzecz określonych podmiotów w oparciu o umowy zlecenia i umowy o dzieło. Odwołujący, rejestrując działalność w ewidencji, miał zamiar ją prowadzić, jednak z uwagi na brak dofinansowania i środków własnych był zmuszony zrezygnować z tego pomysłu i podjąć pracę zarobkową. Poza tym miał trudności w znalezieniu kontrahentów z uwagi na specyfikę profilu

założonej działalności związanej z hodowlą jeży afrykańskich. Ceny, jakie konkretni dostawcy proponowali mu za sprowadzenie akcesoriów dla zwierząt były niekorzystne, aby przystąpić do współpracy. Ostatecznie wymienione trudności spowodowały, że odwołujący nie nawiązał współpracy z kontrahentami i dostawcami, nie wynajął pomieszczenia magazynowego, w którym składowałby nabyte towary, nie umieszczał ogłoszeń dotyczących sprzedaży w jakiegokolwiek formie i nie wykonał żadnej transakcji z tym związanej. Nie dysponował również biurem czy innym pomieszczeniem, które byłoby przeznaczone na działalność gospodarczą, natomiast adres wskazany w ewidencji był wyłącznie adresem tzw. wirtualnego biura, pod którym nie prowadził działalności. Koszty wynajmu wirtualnego biura w wysokości 30,00 zł miesięcznie pokrywał ze środków własnych do momentu wyrejestrowania działalności. Po wykreśleniu działalności z ewidencji odwołujący wyjechał do pracy w Holandii i dopiero w czerwcu 2020r. powrócił do kraju (zeznania odwołującego, k. 87v-89 a.s.; deklaracje PIT 37 za lata 2011-2012, k. 125, k. 132 a.s.).

W dniu 26 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wszczął postępowanie wyjaśniające w przedmiocie ustalenia wysokości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne P. S. za okresy od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz od listopada 2012r. do lutego 2016r. Następnie w dniu 16 sierpnia 2016r. została wydana decyzja nr (...), w której organ rentowy stwierdził, że wysokość zadłużenia P. S. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami za zwłokę za okres od grudnia 2011r. do lutego 2016r. wynosi łącznie 38.329,17 zł. Od tej decyzji P. S. złożył odwołanie. Wyrokiem z dnia 5 października 2017r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, orzekając w sprawie o sygn. akt VII U 89/17, oddalił je. Wyrok stał się prawomocny z dniem 27 października 2017r., w związku z czym ZUS zabezpieczył zaległości składowe dokonany w księgach wieczystych wpisem hipotek przymusowych na nieruchomościach, stanowiących współwłasność odwołującego i G. S. (decyzja ZUS z dnia 16 sierpnia 2016r., nr (...), k. 8-9 a.s.; wydruki z ksiąg wieczystych, k. 10-14 a.s., odwołanie z dnia 11 października 2016r., k. 2-3 a.s.; wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 października 2017r., k. 57 akt sprawy o sygn. VII U 89/17).

W dniu 10 stycznia 2018r. Wydział Ubezpieczeń i Składek I Oddziału ZUS w W. ustalił schemat podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przyjmując, że P. S. w okresach od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. i od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu z kodem 0570 00. W związku z tym w dniu 3 października 2018r. została wydana decyzja nr (...), w której ZUS I Oddział w W. zmienił wcześniejszą decyzję z dnia 16 sierpnia 2016r., nr (...) i stwierdził, że odwołujący jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz za listopad 2012r. oraz, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę wynosi łącznie 2.145,73 zł, w tym:

- z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz za listopad 2012r. - 333,69 zł plus odsetki w kwocie 198,00zł;

- z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2011r. do lutego 2012r. oraz za listopad 2012r. - 1.007,04 zł plus odsetki w kwocie 607,00 zł.

P. S. złożył odwołanie od ww. decyzji (decyzja ZUS z dnia 3 października 2018r., nr (...)) – nienumerowana karta akt organu rentowego; odwołanie z dnia 2 listopada 2018r., k. 3-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. w kolejnej decyzji z dnia 21 lutego 2019r., nr (...), stwierdził, że P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. i od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. Od ww. decyzji organu rentowego P. S. również złożył odwołanie (odwołanie z dnia 25 marca 2019r., k. 2-4 akt sprawy o sygn. VII U 590/19; decyzja ZUS z dnia 21 lutego 2019r., nr (...)) – nienumerowane karty akt organu dołączonych do sprawy VII U 590/19).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach przedmiotowej sprawy, a także w aktach sprawy o sygn. VII U 89/17 i w dołączonych do nich aktach rentowych. Nie były one

kwestionowane przez strony postępowania i nie budziły wątpliwości, dlatego Sąd ocenił je jako wiarygodne. Wynika z nich, że P. S. w spornym okresie nie podejmował czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie uzyskiwał z tego tytułu żadnych przychodów i w związku z tym nie rozliczał się z urzędem skarbowym. W latach 2011-2012 złożył zeznania dotyczące rocznego rozliczenia dochodów na formularzu PIT 37, jednak wskazane tam dochody były związane z zatrudnieniem w oparciu o umowy cywilnoprawne.

Ustaleń faktycznych Sąd dokonał także na podstawie zeznań świadka A. Ł., która – na tyle, na ile pamiętała - wyjaśniła na czym polegał proces przystąpienia przez przedsiębiorcę do projektu pod nazwą (...), jakie były warunki uczestnictwa w projekcie i jakie kryteria decydowały o finalnym zawarciu umowy i udzieleniu wsparcia na prowadzenie konkretnej działalności gospodarczej. Świadek potwierdziła też, że ubezpieczony brał udział w projekcie, pamiętała nawet jaki pomysł na działalność zaprezentował oraz wskazała dlaczego nie doszło do zawarcia umowy. Zeznania świadka w tym zakresie pokrywają się z zeznaniami odwołującego, który wskazał, że rejestrując działalność w ewidencji w założeniu miał zamiar ją prowadzić, ale z uwagi na brak środków finansowych, które dopiero miał uzyskać, lecz finalnie tak się nie stało, był zmuszony zrezygnować z tego pomysłu. Ponadto z uwagi na specyfikę działalności związaną z hodowlą rzadkiego gatunku zwierząt, tj. jeży afrykańskich, miał problemy ze znalezieniem dostawców, a ceny, jakie konkretni dostawcy proponowali za sprowadzenie akcesoriów dla zwierząt, były niekorzystne. Z tych względów odwołujący wycofał się więc z projektu i nie prowadził działalności, którą zarejestrował.

Sąd ocenił zeznania odwołującego i świadka jako wiarygodne. W takim zakresie, w jakim A. Ł. posiadała wiedzę, jej przekaz był spójny z przekazem P. S.. W pozostałej części, odnośnie okoliczności, co do których świadek nie miała wiedzy, zeznania odwołującego korelowały z dokumentami i brak było podstaw do ich kwestionowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania P. S. podlegały uwzględnieniu.

Pierwszorzędne znaczenie w przedmiotowej sprawie miało rozstrzygnięcie kwestii, czy P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. oraz od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. Dla przeprowadzenia w tym zakresie prawidłowej analizy istotne znaczenie mają przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r., poz. 266 ze zm.). Art. 6 ust. 1 pkt 5 tejże ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Dotyczy ich także obowiązek podlegania ubezpieczeniu wypadkowemu, bowiem art. 12 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, że obowiązkowo takiemu ubezpieczeniu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. W myśl art. 8 ust. 6 ustawy systemowej, w brzmieniu obowiązującym w okresach, których dotyczy zaskarżona decyzja, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważano:

1. osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych;
2. twórcę i artystę;
3. osobę prowadzącą działalność gospodarczą w ramach wolnego zawodu:
 - a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
 - b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

4. wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej;
5. osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Zgodnie z wymogami art. 2 obowiązującej w spornym okresie ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 2168) działalność gospodarcza musi odpowiadać pewnym cechom - w ujęciu tradycyjnym działalność gospodarcza charakteryzuje się profesjonalnością, samodzielnością, podporządkowaniem zasadzie racjonalnego gospodarowania, celem zarobkowym, trwałością prowadzenia, wykonywaniem w sposób zorganizowany oraz uczestniczeniem w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie, to działanie stałe, nieamatorskie, nieokazjonalne, z elementami organizacji, planowania i zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja (por. np. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991r., III CZP 40/91, OSNC 1992 Nr 2, poz. 17).

Podstawowe znaczenie dla objęcia ubezpieczeniem społecznym ma fakt rzeczywistego wykonywania działalności, na dodatek w sposób ciągły i o charakterze zarobkowym. Działalność gospodarcza to prawnie określona sytuacja, którą trzeba oceniać na podstawie zbadania konkretnych okoliczności faktycznych, wypełniających znamiona tej działalności lub ich niewypełniających. Prowadzenie działalności gospodarczej jest zatem kategorią obiektywną, niezależnie od tego, jak działalność tę ocenia sam prowadzący ją podmiot i jak ją nazywa oraz czy dopełnia ciężących na nim obowiązków z tą działalnością związanych, czy też nie. Do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest rzeczywiste wykonywanie działalności zarobkowej, realizowanej w sposób zorganizowany i ciągły. W orzecznictwie sądowym prezentowany jest pogląd, że rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001r., II UK 428/00). Samo zaś wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością gospodarczą, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005r., I UK 80/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006r., I UK 220/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011r., II UK 51/11). Również faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylecia obowiązku ubezpieczenia społecznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005r., I UK 80/05, OSNP 2006/19-20/309).

Z przepisu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. We wskazanym przepisie ustawodawca określił czasowe granice podlegania obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu, wyznaczając je momentami rozpoczęcia i zaprzestania wykonywania tej działalności. Zaprzestanie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 13 ust. 4 ustawy systemowej, uchylające obowiązek ubezpieczenia może być okresowe, spowodowane przerwą w jej wykonywaniu. Musi to jednak wiązać się z wolą zaprzestania tej działalności w sposób definitywny, co winno znaleźć formalny wyraz w wyrejestrowaniu działalności z ewidencji działalności gospodarczej, względnie w jej zawieszeniu. Wykreślenie z ewidencji – zgodnie z treścią art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 107 ze zm.) – również jest wpisem, podobnie jak wpis do ewidencji, który ma charakter deklaratoryjny. To oznacza, iż legalizuje on wykonywanie działalności gospodarczej i wyznacza czasowe granice bycia przedsiębiorcą. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 listopada 2005r., wydanym w sprawie o sygn. akt I UK 20/05 (OSNP 2006/19-20/2309), wskazał, że nie przesądza on jednak o

faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego (art. 234 k.p.c.), według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być obalone, co jednak wymaga przeprowadzenia przeciwdowodu. Racjonalną konsekwencją zaniechania prowadzenia działalności gospodarczej jest bowiem wykreślenie przedsiębiorcy z ewidencji działalności gospodarczej. Dlatego też, brak wykreślenia z ewidencji, chociaż nie decydujący dla ustalenia prowadzenia działalności gospodarczej, nie może być pomijany przy ustalaniu faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010r., I UK 240/09, Lex nr 585723). Dodatkowo, uwzględniając poglądy judykatury (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 marca 2014r., III AUa 759/13, Lex nr 1469388, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 marca 2015r., III AUa 1687/14 Lex nr 1711382) pamiętać należy, że sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie można utożsamiać go z podjęciem takiej działalności. Jeżeli więc, mimo formalnego figurowania w ewidencji działalności gospodarczej, ubezpieczony nie wykonywał żadnych usług lub sprzedaży, czy innych czynności, które wchodziły w zakres przedmiotowy działalności ujawnionej w ewidencji, ani nawet nie podejmował takich czynności jak zamawianie towarów, rekrutacja pracowników, poszukiwanie kontrahentów itp., to w konsekwencji należy uznać, że nie do utrzymania jest domniemanie wynikające z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, iż działalność tą ubezpieczony wykonywał (-uje) (rozpoczął jej prowadzenie), a zatem nie może też dojść do objęcia go ubezpieczeniem społecznym w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Analizując to zagadnienie nie można jednak zapominać o obowiązku przedsiębiorcy jakim jest zadbanie o to, by dane zawarte w rejestrze były prawdziwe. Z tym wiąże się też przepis art. 33 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który wprowadza zasadę domniemania prawdziwości danych wpisanych do rejestru. Z tego domniemania wynika, że taki przedsiębiorca, który zaniedbał obowiązek uaktualnienia danych w ewidencji, musi się liczyć z tym, że to na nim będzie spoczywał ciężar jego obalenia. Tak też przyjmuje się w orzecznictwie sądowym, wskazując że wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma charakter dowodowy i stwarza domniemanie faktyczne, że osoby wpisane do ewidencji prowadzą działalność gospodarczą od daty wskazanej w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji do daty określonej w decyzji o wykreśleniu wpisu z ewidencji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2000 roku, II UKN 568/99, OSNAPiUS 2001 nr 22, poz. 678, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013 roku, III AUa 1928/12, LEX nr 1339313, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 marca 2016 roku, III AUa 961/15). Ww. domniemanie oczywiście może być w procesie obalone, jednakże inicjatywa dowodowa w tym zakresie należy do osoby, która z faktu tego wywodzi pozytywne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy, Sąd ustalił, że P. S. w okresach, jakie wymienia zaskarżona decyzja z dnia 21 lutego 2019r. faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej pod nazwą (...) w W.. W aktach organu rentowego nie ma żadnego dowodu potwierdzającego okoliczność, aby od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. i od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. odwołujący podejmował jakiegokolwiek czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Odwołujący nie podpisał żadnych umów, nie wynajął fizycznie pomieszczenia z przeznaczeniem na prowadzenie działalności, nie wystawiał faktur, nie nawiązał współpracy z kontrahentami, nie miał przychodów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie prowadził sprzedaży, nie robił zakupów z przeznaczeniem do dalszej odsprzedaży i nie zatrudnił nikogo czy to na podstawie umowy o pracę, czy umowy cywilno-prawnej. Nie prowadził również księgi przychodów i rozchodów, nie rozliczał się z urzędem skarbowym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a zeznania dotyczące rocznego rozliczenia dochodów za lata 2011-2012 składał na formularzu PIT 37, a więc na druku właściwym dla osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Z kolei pod adresem wskazanym przez odwołującego w ewidencji znajdowało się jedynie wirtualne biuro, a zatem brak było tam możliwości prowadzenia rzeczywistej działalności o tak specyficznym profilu jak hodowla rzadkiego gatunku zwierząt oraz sprowadzanie związanych z tym akcesoriów. Ponadto adres tzw. biura wirtualnego był adresem miejsca, w którym odwołujący nie dysponował jakimkolwiek wyposażeniem lub personelem, a jedynie zarejestrował tam siedzibę działalności. Formalności tych dopełnił po to, aby uzyskać status aktywnego przedsiębiorcy i pomyślnie zrealizować projekt w ramach programu (...).

Jednocześnie należy zaakcentować, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją, odwołujący nie posiadał wkładu własnego, a więc środków finansowych, pozwalających mu na rozpoczęcie prowadzenia działalności, tj. na zakup

towarów, wynajęcie pomieszczenia magazynowego, zapewnienie transportu, czy też stworzenie strony internetowej i zamieszczenie tam oferty. Dlatego jedną z przyczyn przystąpienia do ww. projektu był zamiar uzyskania wsparcia finansowego, które miało pomóc w rozpoczęciu prowadzenia działalności. Dla odwołującego było to kryterium decydujące, przesądzające o podjęciu decyzji o aktywnym rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej. W związku z tym, że wniosek o dotację finansową został rozpatrzony odmownie, odwołujący zrezygnował z podpisania umowy z założycielami i inicjatorami projektu (...). W tych okolicznościach nie można zatem przyjąć, jak uczynił to organ rentowy, że w spornych okresach faktycznie prowadził działalność gospodarczą. W tym miejscu podkreślić należy, że organ rentowy zgodnie z art. 6 k. c. jest zobowiązany do przedstawienia dowodów, które będą potwierdzać lub zaprzeczać prowadzeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury obowiązek udowodnienia okoliczności, zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z art. 6 k.c., spoczywa na organie rentowym, który jest uprawniony i jednocześnie zobowiązany do wykazania fikcyjności tytułu ubezpieczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2015r., sygn. akt III AUa 1073/14). Zdaniem Sądu Okręgowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalenia swoje oparł jedynie na wpisie zawartym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i przyjął domniemanie faktyczne, że ubezpieczony w rzeczywistości w okresach od 13 grudnia 2011r. do 6 lutego 2012r. oraz od 5 listopada 2012r. do 20 listopada 2012r. był osobą prowadzącą działalność gospodarczą. Tymczasem odwołujący udowodnił, że w spornym okresie nie miał możliwości prowadzenia swojej firmy. Wprawdzie przedsięwziął działania, aby taką działalność uruchomić, jednak czynności przygotowawcze, takie jak wpis do ewidencji oraz udział w programie (...), nigdy nie doprowadziły do faktycznego uruchomienia działalności. Działalność ta miała więc tylko wymiar formalny i z powodów, o których była mowa, nie ma podstaw, aby uznać ją za charakteryzującą się profesjonalnością, samodzielnością, podporządkowaniem zasadzie racjonalnego gospodarowania, celem zarobkowym, trwałością prowadzenia, wykonywaniem w sposób zorganizowany oraz uczestniczeniem w obrocie gospodarczym.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie jest istotne, co pominął organ rentowy, że choć przez pewien czas wpis działalności odwołującego w CEIDG miał status aktywny, to jednak umieszczono tam także zapis wskazujący na to, że odwołujący nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej i w dniu 5 czerwca 2013r. dokonał wykreślenia działalności z ewidencji. To oznacza, że na organie rentowym spoczywał obowiązek obalenia domniemania, które z takim wpisem się wiąże. Jeśli bowiem osoba prowadząca działalność gospodarczą dokonuje rejestracji w CEIDG, a z takim wpisem łączy się domniemanie rozpoczęcia i prowadzenia działalności gospodarczej, to w przypadku gdy tym okolicznościom przeczy, musi przedstawić dowody obalające wskazane domniemanie. Z kolei w przypadku wykreślenia działalności z ewidencji z datą, w której działalność została zarejestrowana, to organ rentowy ma obowiązek obalić domniemanie, które z takim wpisem się wiąże. Wynika ono z brzmienia art. 33 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który przewiduje domniemanie prawdziwości danych wpisanych do CEIDG. W rozważanym przypadku obalić mógł je ZUS, ale tego nie uczynił. Niezależnie od tego odwołujący wykazał, że działalności faktycznie nie podjął i nie prowadził. Tym samym nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tego tytułu. W konsekwencji nie miał obowiązku uiszczania składek i nie może być dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wobec powyższego, odwołania podlegały uwzględnieniu. Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21 lutego 2019r. stwierdzając, że P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od dnia 13 grudnia 2011r. do dnia 6 lutego 2012r. oraz od dnia 5 listopada 2012r. do dnia 20 listopada 2012r. Decyzja z dnia 3 października 2018r. podlegała zaś zmianie poprzez stwierdzenie, że P. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za ww. okresy.

O kosztach zastępstwa procesowego strony odwołującej Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 3 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804), zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz P. S. kwotę 1.080,00 zł (900 zł w sprawie o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek - § 2 pkt 3 rozporządzenia oraz 180 zł w sprawie o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym- § 9 ust. 2 rozporządzenia).